Molla Hamit Ekinci’nin cesareti

Molla Hamit Ekinci, Bediüzzaman Hazretleri’nin vefatından bir ay sonra Urfa’ya gider.
Bir arkadaşı ona hacca gitmeyi teklif eder. Arkadaşının ısrarı üzerine ülkenin içinde bulunduğu sıkıntı ve karışıklığa rağmen 1960 yılı Nisan ayı sonlarında hacca gitmek üzere Suriye sınırını geçerek Kamışlı şehrine giderler. Burada ‘hacca nasıl gidilir?’ diye birçok kişiden yardım isterler. Görüştükleri onca kişi hacca gitmek için iş bilen birini bulmaları gerektiğini söylerler. Araştırmaları sonunda sınır köylerinin birinde bu işi yapabilecek bir ağanın olduğunu öğrenir. Hemen yola çıkarak ağanın köyüne giderler. Kapıda bulunan ağanın adamları onları eve buyur eder.

Odaya girdiklerinde üzerinde Arap kıyafeti, elinde bir kitaba gömülmüş birini bulurlar. Molla Hamit bir müddet öylece ağanın onlarla ilgilenmesini bekler, ama ağa hiç de oralı olmaz. Molla Hamit sabırsızlanır ve ayağa kalkarak ağaya yaklaşır, elindeki kitabın ne olduğuna merakla bakmaya çalışır. Kitabı teksir kâğıdından basılmış Risalelerden birine benzetir. Molla Hamit, ağaya Arapça “Bu ne kitabıdır?” diye sorar. Ağa yüzüne dahi bakmadan ‘ne anlarsın’ der gibi eliyle oturmasını işaret eder. Molla Hamit kitabın kapağına biraz daha dikkatle baktıktan sonra “Âsa-yı Mûsâ” kitabı olduğunu görür. Molla Hamit yüksek bir sesle “Âsa-yı Mûsâ mıdır?” deyince ağa cereyana tutulmuş gibi birden uzandığı yerden ayağa fırlar ve Molla Hamit’i kucaklar. “Bunu, bana Diyarbakır’dan gönderdiler. Bir haftadır okuyorum” der.

Molla Hamit, “Bu kitaplar Diyarbakır’da Mehmet Kayalar; Van’da benim tarafımdan dağıtılır” deyince odada sıcak ve samimî bir hava eser ve Molla Hamit kendini tanıtır. Bediüzzaman Hazretleri’ni ve Risale-i Nurlar’ın mahiyetini ağaya anlatır. Ağa mahcubiyetten olacak hemen bir koyun keser ve çeşitli izzet ikramda bulunur. Yemek esnasında iştahsız görünen Molla Hamit’e “Neden doğru dürüst yemek yemiyorsun, düşünceli bir halin var.” deyince Molla Hamit: “Efendim ben böyle kaçak işlere alışkın değilim, bundan sonra sınırı nasıl geçip hacca gideceğimizi düşünüyorum.” der. Ağa, “Hiç merak etmeyiniz” diyerek Molla Hamit’i rahatlatır. Sabah olunca Ağanın adamları onlara nezaret ederek yola çıkarlar. Molla Hamit’in ifadesine göre nurların himmetiyle kolayca hacca giderler.

Hac’da iken 27 Mayıs 1960 askerî darbesi olur, çok üzülürler. Hamit Ekinci hac dönüşünde dükkânla ilgili resmî bir işi takip etmek için belediyeye gider. O zaman 1960 darbesi olmuş, Van Valisi Fikret Ersanlı Belediye Başkanı olarak atanmıştı. Hamit Ekinci dilekçesinin takibini yaparken ona dilekçeyi belediye başkanına imzalatması gerektiğini söylerler. Hamit Ekinci başkanın odasına girer. Dilekçeyi başkanın masasının üstüne bırakır. Başkan vekili vali dilekçeyi tam imzalayacağı sırada gözü Molla Hamit’in ismine takılır. Kalemi elinden bırakır bağırarak, “Molla Hamid Ekinci sen misin?” der. Molla Hamit, “Evet, benim!” der. Vali odada bulunan görevliye, “Oğlum kapıyı kapat, kimseyi içeriye alma, konuşacaklarım var.” der. Hamit Ekinci valinin ağzının bozuk olduğunu daha önceleri duyduğundan alttan alarak “Vali Bey, ben size kabil-i hitap değilim. Ben bir marangozum. Beni size yanlış anlatmışlar.” der. Vali, “Yok yok, senin hakkında kalın bir dosya var. Bak, eğer doğru konuşursan sana ilişmem, yanlış konuşursan Çanakkale veya Yassıada bunlardan birini seçersin. Hacca gittin, peki senin haccın kabul oldu mu sanıyorsun?” diye çıkışır. Molla Hamit, “Allah bilir!” der. Bu

hususta biraz tartışma olduktan sonra Vali, “Yahu kardeşim zaten bütün dünya bize düşman. Bir de siz ikilik çıkarıyorsunuz. Nurculuk diye bir tarikat çıkardınız, milleti böldünüz.” Molla Hamit, “Eski zamanlarda kitaplarda Allah’ı inkâr yoktu. İtirazlar avamdan geliyordu. Bunun telâfisi, izalesi kolaydı. Şimdi itirazlar tahsilli, okumuş insanlardan geliyor. Onun için Bediüzzaman bütün mesaisini Allah’ın varlığını, birliğini ispata ayırmıştır.” Vali, “Yalnız kitaplarınızı evlerinizde okuyun, neden toplanıp guruplar halinde okuyorsunuz?” der. Molla Hamit, “Vali Bey buna söz veremem.” diye cevap verince vali: “Bunların marangozu böyle olursa, okumuşları nasıl olur?” diyerek yerinden kalkar ve Molla Hamit’i kucaklar.

Molla Hamit dilekçesini imzalatarak dükkânına döner. Molla Hamit ömrü boyunca Bediüzzaman Hazretleri’ne bağlı kaldı. Allah’ın ona verdiği güçlü mantık ve fıtrî kabiliyetle şehre gelen valilere, paşalara, hâkimlere, herkese Risale-i Nurlar’ı anlattı. Cesur, samimî, hilesiz berrak bir su gibi örnek bir Nur Talebesi oldu.

Kaynak:

Bir Hazan Mevsiminde Dört Mekân Dört Su

Misbah Eratilla